

agtigt den 14. december. Her blev antallet af undervisningssteder reduceret fra 72 til 13, og det gav i den grad en skævvridning af Danmark vedrørende videregående uddannelser.

Samtidig har det i pressen og senest i går i Østjyllands Radio været nævnt, at den procentvise andel af unge, der vælger en kortere videregående uddannelse, er lavere dér, hvor der er langt til uddannelsesstederne. Det giver et problem for erhvervslivet med at få den arbejdskraft, der er brug for, og dermed giver det problemer i regionerne.

Disse oplysninger er næppe nye for undervisningsministeren, og derfor vil jeg gerne bede ministeren svare på, hvorfor man ikke har valgt at tage særlige regionale hensyn ved tildelingen af KVV. Adskillige regioner, bl.a. Tønder og Bornholm og for den sags skyld også Grenaa, har slet ikke fået skoler med KVV.

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Den udmelding, som kom fra Undervisningsministeriet i december, er udmøntningen af den KVV-reform, som Folketinget vedtog i slutningen af 1997.

Forløbet har været meget langstrakt, fordi det, der lå i reformen, faktisk var en meget dybtgående ændring af de korte videregående uddannelser fra ganske mange og ofte selvudviklede korte videregående uddannelser til få egentlige uddannelser med en landsdækkende kompetence. Det har efter Erhvervsuddannelsesrådets og Erhvervsakademirådets anbefaling resulteret i principielt 12 korte videregående uddannelser, hvori der er udviklet et uddannelsesmæssigt indhold, og som institutionerne er blevet bedt om at søge om at blive godkendt til.

Der er kommet ganske mange ansøgninger om at blive godkendt til at udbyde korte videregående uddannelser til ministeriet, og ved behandlingen af ansøgningerne er der taget to hensyn, nemlig et hensyn til uddannelsernes kvalitet – altså institutionens evne til samlet set at løfte den nye, bredere uddannelse, som skulle give landsdækkende kompetence – og et regionalt hensyn.

Det er indlysende, som det også ligger i fru Else Winther Andersens spørgsmål, at uddannelse betyder meget på det regionale niveau med hensyn til forsyningen af kvalificerede medarbejdere og på grund af den dynamik, der kommer fra en uddannelsesinstitution. Derfor har det regionale aspekt været meget afgørende

ved godkendelsen, men det er klart, at vi ikke har kunnet bøje kvalitetshensynet. Det er jo afgørende, at de korte videregående uddannelser får en tydeligere profil i de unges søgningsmønster, så det ikke kun er de mellemlange eller de lange videregående uddannelser, der findes i de unges bevidsthed.

Det regionale aspekt har således været vigtigt; men det er klart, at når der bliver færre uddannelser, kan der være tale om, at der i nogle regioner sker en centralisering. Der er stadig – heldigvis, for det har været meningen – mange byer, som udbyder korte videregående uddannelser. Og ministeriet gør sit yderste for at sikre, at de regioner som f.eks. Bornholm, der af forskellige årsager kan have problemer, også har mulighed for at give et uddannelsesudbud, både for at uddanne øens befolkning og for at sikre, at der er kvalificerede medarbejdere til rådighed for det erhvervsliv, som man har eller ønsker at udvikle.

Else Winther Andersen (V):

Der sker en skævvridning, fordi de fleste KVV-uddannelser ligger på Øerne og i Østjylland og der er så få i Sønderjylland og hele vejen op ad Vestkysten. Vi affolker jo de dele af landet for kvalificeret arbejdskraft, og det giver en skævvridning i erhvervslivet.

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Regeringen forsøger samlet set at sikre, at der sker en fornuftig regionalpolitisk udvikling. Vi har naturligvis ingen intentioner om via uddannelsers placering at medvirke til en skævvridning af landet i det hele taget.

I det sønderjyske område er det et væsentligt aspekt at sikre, at der er tunge uddannelsesmiljøer i området, og afvejningen har været den, at det var bedre at sikre et stærkt miljø, som kunne håndtere forlagt undervisning i f.eks. Tønder, end at få to konkurrerende, tynde miljøer, hvilket ville give en risiko for, at begge miljøer blev undergravet.

Med hensyn til det vestjyske område må man sige, at dels har Esbjerg i forvejen et forholdsvis stærkt uddannelsesmiljø, og dels har der været meget, meget få ansøgninger, fordi det jo i det hele taget er sådan, at befolkningstætheden er størst i det øst- og midtjyske område og på Fyn set i forhold til den sjællandske.

Jeg mener, at hvis man ser på det samlede uddannelsesmæssige landkort, er der endog